

SPIRITISMI

LYHYESTI

SPIRITISMI

LYHYESTI

TIIVISTELMÄ HENKIEN OPETUKSISTA
JA NIIDEN ILMAISUISTA

ALLAN KARDEC

Henkien Kirjan kirjoittaja
Spiritismin koontaja

International Spiritist Council

Copyright © 2010 by
INTERNATIONAL SPIRITIST COUNCIL (ISC)
Brasilia (DF) – Brazil

This edition was authorized by International Spiritist Council. All rights of reproduction, copy, communication to the public and economic use of this work are retained exclusively by the International Spiritist Council (ISC) and by Oficyna Wydawnicza RIVAIL for the current edition. No part of this publication may be reproduced, sorted on a retrieval system or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, microfilm, Internet usage, CD-ROM, DVD recording or otherwise, without prior permission from the copyright owner and the publisher of this book.

ISBN 978-83-62402-08-3

Original Title:
LE SPIRITISME A SA PLUS SIMPLE EXPRESSION
(Paris, 1862)

Translated by: Pekka Olavi Kaarakainen
Cover design by: Luciano Carneiro Holanda
Layout: Rones Lima

Edition of:
OFICYNA WYDAWNICZA RIVAIL
Konrad Jerzak vel Dobosz
ul. Wałbrzyska 11/85
02-739 Warszawa, Poland
tel: +48 502651666
www.allankardec.fi | info@allankardec.fi

Authorized edition by:
INTERNATIONAL SPIRITIST COUNCIL
SGAN Q. 909 – Conjunto F
70790-090 – Brasilia (DF) – Brazil
www.edicei.com | edicei@edicei.com
+55 61 3038 8400

INTERNATIONAL DATA FOR CATALOGING IN PUBLICATION (ICP)

K27   Kardec, Allan, 1804-1869.
                             Spiritismi lyhyesti. Tiivistelmä Henkien opetuksista ja niiden ilmaisuista.
                             / Allan Kardec ; translated by Pekka Olavi Kaarakainen – Brasilia, DF (Brazil):
                             International Spiritist Council, 2011.

                             76 p. ; 15 cm
                             Translated from: LE SPIRITISME A SA PLUS SIMPLE EXPRESSION
                             ISBN 978-85-98161-72-3

                             1. Spiritism. 2. Mediumship. I Title.

                             CDD: 133.93
                             CDU: 133.7

SISÄLLYSLUETTELO

Termistö ja viitteet	7
Spiritismi lyhyesti	19
<i>Historiallinen tausta</i>	
Tiivistelmä henkien opetuksista	45
Henkien opetuksesta poimittuja elämänohjeita	63
Allan Kardec	73

TERMISTÖ JA VIITTEET

”Uusien asioiden käsittelyyn tarvitaan uusia sanoja. Näin ollen uusien asioiden kuvaus vaatii selvyttä käytetyltä kieliasulta, jotta vältettäisiin sanojen monimerkityksisyyden aiheuttamaa sekaannusta.”

VIITE [1]

RANSKAN KIELELLÄ (ALKUPERÄISTEOS):

Doctrine spirite / Spiritisme

TERMI KÄÄNNETTYNÄ SUOMEN KIELELLE:

Spiritistinen oppi / Spiritismi

SANAN TARKOITUS LYHENNETYSSÄ MUODOSSA:

Alkuperäisen ranskankielisen termin *spiritisme* alkuosa tulee latinankielen sanasta *spiritus* (englanniksi spirit, suomeksi henki) ja sanan loppuosa *-isme* ilmaisee aatetta tai oppia (ts. ismiä).

Spiritismi on joissakin tapauksissa väärinymmärretty tarkoittamaan ns. spiritismipelin harrastamista. Kyseessä on moraaliltaan paljon syvällisempi asia.

Ranskalainen Hippolyte Léon Denizard Rivail koonsi *spiritismin* eli *spiritistisen opin* 1800-luvun puolivälissä Allan Kardecin kirjailijanimellä julkaistuissa teoksissa: *Henkien Kirja*, *Meedioiden Kirja*, *Evankeliumi Spiritismin Mukaan*, *Taivas ja*

Helvetti, Genesis. Spiritismi eli spiritistinen oppi omaa tieteellisen, filosofisen ja uskonnollisen näkökulman. Se perustuu materiaalisen maailman suhteisiin *Henkien*^[2] tai *Henkien maailmassa*^[4] olevien olentojen kanssa.

Termit *spiritistinen oppi* ja *spiritismi* tarkoittavat käytännössä samaa asiaa. Yleisessä käytössä termi *spiritistinen oppi* kattaa useimmiten vain opin, kun taas termi *spiritismi* kattaa myös *spiritismiin* liittyvän aktiviteetin, kuten esim. *spiritistisen opin* opiskelun ryhmissä, hyväntekeväisyystyön ja vakavamielisten tarkoituksperien mukaisen kommunikoinnin *Henkien*^[2] kanssa. Nämä ovat tuottaneet ja tuottavat edelleen lisääntyvästi helpotusta lukemattomille ihmisille.

Nykyään *spiritismillä*, termin tässä alkuperäisessä merkityksessä, on jatkuvasta kasvustaan johtuen miljoonia kannattajia ympäri maailmaa.

Ks. Henkien Kirja – Johdanto I

VIITE [2]

RANSKAN KIELELLÄ (ALKUPERÄISTEOS):	Esprit
TERMI KÄÄNNETTYNÄ SUOMEN KIELELLE:	Henki
SANAN TARKOITUS LYHENNETYSSÄ MUODOSSA:	

Sanalla *Henki* tarkoitetaan älyllistä, ei-materiaalista olentoa, joka asuu meissä ja säilyy kuoleman jälkeen. Ruumiillisen elämän aikana *Henki* on yhdistettynä ruumiiseen, ja silloin sitä kutsutaan useimmiten *sieluksi*^[5]. Kuoleman jälkeen *Henki* eli *sielu*^[5] irtaantuu lyhyemmän tai pitemmän ajanjakson jälkeen ruumiista ja palaa *Henkien maailmaan*^[4] säilyttäen yksilöllisyytensä.

Lisää termiin liittyen:

Ruumis on kuin vaate, joka on tietyn aikaa *Hengen* eli *sielun*^[5] käytettävissä ja hajoaa ruumiillisen elämän loputtua.

Huomaa alla^[2a] tämän termin merkitys silloin, kun se on kirjoitettu pienellä alkukirjaimella.

Ks. Henkien Kirja – Johdanto II, 134, 149 & 163

VIITE [2a]

RANSKAN KIELELLÄ (ALKUPERÄISTEOS):   esprit

TERMI KÄÄNNETTYNÄ SUOMEN KIELELLE: henki

SANAN TARKOITUS LYHENNETYSSÄ MUODOSSA:

Henkien Kirjassa, kun tämä termi on kirjoitettu isolla alkukirjaimella, kyseessä on tietyn yksilön Henki^[2], kuten erään ihmisen Henki^[2]. Kun termi henki on kirjoitettu pienellä alkukirjaimella, sillä ei tarkoiteta yksilöä vaan yleisesti maailmankaikkeuden ei-materiaalista, älyllistä tekijää^[9]. Vastaavasti kuten elottomat kappaleet voidaan käsittää materiaalisen tekijän eli materian yksilöllistymiksi, Henget^[2] voidaan käsittää älyllisen tekijän^[9] eli hengen yksilöllistymiksi.

Ks. Henkien Kirja – 23 & 79

VIITE [3]

RANSKAN KIELELLÄ (ALKUPERÄISTEOS):   Médiumnité

TERMI KÄÄNNETTYNÄ SUOMEN KIELELLE: Meediokyky

SANAN TARKOITUS LYHENNETYSSÄ MUODOSSA:

Merkitys yleisesti: latinaa [medium] = välillinen, välittäjä

Kyky havaita Henkien^[2] vaikutuksia. Tämä kyky on lähes kaikilla ihmisillä ja ilmenee hyvin erityyppisenä ja hyvin eritasoisena. Tätä kykyä riittävästi omaava henkilö voi palvella välittäjänä Henkien^[2] ja ihmisten välillä. Meedioiden Kirja kokonaisuudessaan käsittelee tätä aihetta seikkaperäisesti.

Ks. Dicionário de Filosofia Espírita – MEDIUNIDADE

VIITE [4]

RANSKAN KIELELLÄ (ALKUPERÄISTEOS): monde spirituel ou spirite, monde invisible

TERMI KÄÄNNETTYNÄ SUOMEN KIELELLE: Henkien maailma, näkymätön maailma

SANAN TARKOITUS LYHENNETYSSÄ MUODOSSA:

Tällä termillä tarkoitetaan maailmaa, jossa *Henger*^[2] ovat ja jota kutsutaan myös meille näkymättömäksi tai ei-materiaaliseksi maailmaksi. Se poikkeaa oleellisesti meidän maailmamme tiheästä materiasta. Kuten meidän maailmassammekin, myös *Henkien maailmassa* on lukemattomia yhdyskuntia, joissa *Henger*^[2] elävät enemmän tai vähemmän onnellisesti taipumustensa ja moraalinsa mukaisesti. Tämä maailma on rajoitetusti kommunikoitavissa ja havaittavissa *meediokykyjen*^[3] avulla.

Ks. Henkien Kirja – Johdanto VI, 84...87 & 977; Dicionário de Filosofia Espírita – MUNDO ESPIRITUAL

VIITE [5]

RANSKAN KIELELLÄ (ALKUPERÄISTEOS): Âme

TERMI KÄÄNNETTYNÄ SUOMEN KIELELLE: Sielu

SANAN TARKOITUS LYHENNETYSSÄ MUODOSSA:

Ruumiillisen elämän aikana *Henki*^[2] on yhdistettynä ruumiiseen, ja silloin sitä kutsutaan useimmiten *sieluksi*^[5]. *Sielu* on ei-materiaalinen olento, joka asuu meissä ja säilyy kuoleman jälkeen. (ks. viite [2]).

Ks. Henkien Kirja – Johdanto II & 134

VIITE [6]

RANSKAN KIELELLÄ (ALKUPERÄISTEOS): Principe vital

TERMI KÄÄNNETTYNÄ SUOMEN KIELELLE: Vitaali tekijä¹

SANAN TARKOITUS LYHENNETYSSÄ MUODOSSA:

Elämä on seuraus *vitaalisen tekijän*¹ vaikutuksesta/toiminnasta materian kanssa. *Vitaali tekijä*¹ on syy materian eläväisyyteen. *Vitaali tekijä*¹ on materiaalisen elämän alkuperuste kaikille organisille olioille, kuten ihmisille, eläimille ja kasveille.

Elinten yhdistelmä muodostaa erään tyyppisen mekanismin, joka on elimissä olevan sisäisen aktiviteetin tai *vitaalisen tekijän*¹ ”vetämä”. *Vitaali tekijä*¹ on orgaanisten kehojen liikkeelle paneva voima. Samanaikaisesti

kun *vitaali tekijä*¹ antaa virikkeitä elimille, elinten toiminta kiihtyy ja kehittää *vitaalın tekijän*¹ aktiviteettia samalla tavalla kuin lämpö kehittyi hankauksen kautta.

Termin tarkoitusta voi selvittää syvällisemmin Allan Kardecin kirjasta Genesis (1868).

Ks. Henkien Kirja – Johdanto II & 67

VIITE [7]

RANSKAN KIELELLÄ (ALKUPERÄISTEOS): Périsprit

TERMI KÄÄNNETTYNÄ SUOMEN KIELELLE: Perispirit

SANAN TARKOITUS LYHENNETYSSÄ MUODOSSA:

Termi tulee sanoista: *périphéric* (suomeksi: perifeerinen, reuna-, ulompi) ja *esprit* (suomeksi henki).

Sielulla^[5] on kaksi päällystettä: Yksi hienojakoinen ja kevyt, joka on ensimmäinen ja jota kutsumme *perispiritiksi*. Toinen tiheä, materiaalinen ja painava, joka on ruumis. *Sielu*^[5] on näiden päällysteiden keskus niin kuin alkion ydin.

Ihminen on muodostunut kolmesta olennaisesta osasta:

1: ruumis tai materiaalinen olento, yhdenmukainen eläinten ruumiiden kanssa ja saman *vitaalın tekijän*^[6] elävöittäjä

2: *sielu*^[5] eli *ruumiillistunut*^[17] *Henki*^[2], joka on ruumiissa

3: välittävä tekijä tai *perispirit*, puolimateriaalinen aine, joka toimii *Hengelle*^[2] ensimmäisenä päällysteenä ja yhdistää *sielun*^[5] ja ruumiin. Ne ovat kuin hedelmän siemen, hedelmäliha ja kuori.

Puolimateriaalinen *perispirit* on ominaisuuksiltaan ei-materiaalisen *Hengen*^[2] ja materiaalisen ruumiin väliltä. Se toimii välittäjänä ruumiin ja *Hengen*^[2] välillä ja on tarpeen, jotta *Henki*^[2] voisi olla yhteydessä materiaan ja päinvastoin.

Perispiritillä on se muoto, jonka *Henki*^[2] haluaa, ja sellaisena se näyttäytyy teille joskus unessa tai valveilla voiden ottaa näkyvän ja jopa koskettamalla tuntevan muodon.

Ks. Henkien Kirja – 95, 135, 141, 257

VIITE [8]

RANSKAN KIELELLÄ (ALKUPERÄISTEOS): Table tournante

TERMI KÄÄNNETTYNÄ SUOMEN KIELELLE: Pyörivä pöytä

SANAN TARKOITUS LYHENNETYSSÄ MUODOSSA:

Ranskassa ja muuallakin 1850-luvulla usein havaittu ilmiö, jossa pöydän nähtiin tekevän liikkeitä (kohoavan ilmaan, pyörivän sekä tekevän äkkinäisiä liikkeitä ilmassa, koputtavan lattiaa jne., vaikka sen ääreen istuneet henkilöt perääntyivät ja etäänntyivät sivummalle) ilman fyysisesti havaittavaa aiheuttajaa. Allan Kardecin elämäntyö alkoi tämän fyysisen ja kiistattomasti havaitun ilmiön tutkimisesta.

Ks. Dicionário de Filosofia Espírita, MESA GIRANTE; Henkien Kirja – Johdanto I & Loppupäätelmä III

VIITE [9]

RANSKAN KIELELLÄ (ALKUPERÄISTEOS): Principe intelligent

TERMI KÄÄNNETTYNÄ SUOMEN KIELELLE: Älyllinen tekijä¹

SANAN TARKOITUS LYHENNETYSSÄ MUODOSSA:

Maailmankaikkeus koostuu kolmesta pääasiallisesta osasta:

1. Jumala, Luoja, kaikkien asioiden isä
2. älyllinen tekijä¹ eli *henki*^[2a]
3. materiaalinen tekijä eli materia.

Vastaavasti kuten elottomat kappaleet voidaan käsittää materiaalisen tekijän eli materian yksilöllistymiksi, *Henger*^[2] voidaan käsittää älyllisen tekijän eli *hengen*^[2a] yksilöllistymiksi.

Termin tarkoitusta voi selvittää syvällisemmin Allan Kardecin kirjasta Genesis (1868).

Ks. Henkien Kirja – 23, 27 ja 79

VIITE [10]

RANSKAN KIELELLÄ (ALKUPERÄISTEOS): Fluide

TERMI KÄÄNNETTYNÄ SUOMEN KIELELLE: Fluidi¹

SANAN TARKOITUS LYHENNETYSSÄ MUODOSSA:

Nykyään sanalla *fluidi* tarkoitetaan normaalissa olosuhteissa (CNPT) virtaavia aineita (nesteet, kaasut ja plasma). Teoksen

kirjoittamisen ajankohtana termillä *fluidi*¹ kuvattiin hienojakoisia, ihmiselle normaalisti havaitsemattomia energioita tai kenttiä (mm. sähköisyys, magneettikenttä). Em. lisäksi, *spiritistisessä opissa*^[1] termiä *fluidi*¹ käytetään mm. tiettyjen hienojakoisten ja normaalisti meille havaitsemattomien maailmankaikkeuden alkeisainesosasten nimityksen yhteydessä (esim. *yleismaailmallinen fluidi*^[15]).

Termin tarkoitusta voi selvittää syvällisemmin Allan Kardecin kirjasta Genesis (1868). Esim. Allan Kardec, Genesis Luku XIV, 4: *Henkien maailman*^[4] *fluidiset*¹ osat eivät ole meidän instrumenttiemme analysoitavissa eivätkä meidän tuntemustemme havaittavissa, sillä ne on tehty kosketettavissa olevaa materiaa eikä eteeristä, hienojakoista materiaa varten. Osa *fluideista*¹ on niin erilaisia, että voimme luoda niistä yhtä epätäydellisen teorian kuin sokea pystyy luomaan väreistä. Näiden *fluidien*¹ joukossa on kuitenkin sellaisia, jotka ovat yhteydessä intiimisti ruumiilliseen elämään ja kuuluvat tietyllä tavalla maallisten asioiden piiriin. Tällaisten *fluidien*¹ tutkiminen on olennaista, koska se on ratkaisu hyvin suureen joukkoon ilmiöitä, joita ei voi selittää ainoastaan materian lakien mukaan.

Ks. Dicionário de Filosofia Espírita – FLUIDO; Genesis – Luku XIV

VIITE [11]

RANSKAN KIELELLÄ (ALKUPERÄISTEOS):	Planchette
TERMI KÄÄNNETTYNÄ SUOMEN KIELELLE:	Kirjoituslauta
SANAN TARKOITUS LYHENNETYSSÄ MUODOSSA:	

Levy, johon on kiinnitetty kynä, joka liikkuessaan muodostaa kirjoituksen levyn alle asetettuun paperiin. Joissakin kirjoituslauoissa on kaksi rullaa helpottamassa kynän liikkumista paperin päällä. Kirjoitus syntyy, kun yksi tai useampi *meedio*^[12] asettaa sormensa laudan päälle. Tätä käytettiin apuvälineenä kommunikaatiossa *Henkien*^[2] kanssa *spiritismin*^[1] alkuvaiheilla.

Ks. Dicionário de Filosofia Espírita – PRANCHETA

VIITE [12]

RANSKAN KIELELLÄ (ALKUPERÄISTEOS): Médium

TERMI KÄÄNNETTYNÄ SUOMEN KIELELLE: Meedio

SANAN TARKOITUS LYHENNETYSSÄ MUODOSSA:

Meedio on *meediokyvyn*^[3] omaava henkilö, joka voi toimia ihmisten ja *Henkien*^[2] välikätenä. Meedioiden Kirja kokonaisuudessaan käsittelee tätä aihetta seikkaperäisesti.

Ks. Dicionário de Filosofia Espírita – MÉDIUM

VIITE [13]

RANSKAN KIELELLÄ (ALKUPERÄISTEOS): Magnétisme

TERMI KÄÄNNETTYNÄ SUOMEN KIELELLE: Magnetismi¹

SANAN TARKOITUS LYHENNETYSSÄ MUODOSSA:

Spiritistisessä opissa^[1] termillä *magnetismi*¹ ei tarkoiteta magnetismia sen yleisesti fysiikassa tunnetussa merkityksessä, vaan viitataan *animaaliseen magnetismiin*.

Niin kuin normaalilla magneetilla on fyysinen vaikutus magneettikentässä, myös animaalisen magnetismin vaikutuksesta henkilöllä/ryhmällä on psyykkinen ja/tai orgaaninen vaikutus toiseen henkilöön/ryhmään. Sillä tarkoitetaan hienojakoista energiaa, jota me emme normaalisti havaitse ja joka säteilee ihmisen *sielusta*^[5] tai *Hengistä*^[2]. *Animaalisen magnetismin* vaikutus voidaan havaita mm. hypnoosissa ja myös valveilla.

Ks. Dicionário de Filosofia Espírita – MAGNETISMO

VIITE [14]

RANSKAN KIELELLÄ (ALKUPERÄISTEOS):	Somnambulisme
TERMI KÄÄNNETTYNÄ SUOMEN KIELELLE:	Somnambulismi ¹
SANAN TARKOITUS LYHENNETYSSÄ MUODOSSA:	

Tyypillisesti *somnambulismi*¹-ilmiö tapahtuu nukkuessa, jolloin ihminen voi puhua ja jopa kävellä tiedostamattaan. Herättyään tästä tilasta henkilö ei useinkaan pysty kokonaisuudessaan muistamaan, mitä koki. Vastaava olotila voidaan saada provokoitua *magnetismin*^[13] avulla. Tätä termiä käytetään tilasta, jossa ihminen on unta syvämmässä transsissa. Tällöin *sielu*^[5] on suurimmalta osin vapautunut ruumiista (ollen kuitenkin vielä side, joka yhdistää ne). Tietyillä selvännäköijöillä em. voi tapahtua valveilla ollessa spontaanisti.

Ks. Henkien Kirja – 455, 425...438

VIITE [15]

RANSKAN KIELELLÄ (ALKUPERÄISTEOS):	Fluide universel
TERMI KÄÄNNETTYNÄ SUOMEN KIELELLE:	Yleismaailmallinen fluidi ¹
SANAN TARKOITUS LYHENNETYSSÄ MUODOSSA:	

Tämä alkeellinen tekijä on levittäytynyt kaikkialle ja ns. kyllästää kaiken, eikä sitä voi mitata normaaleilla menetelmillä. *Yleismaailmallinen fluidi*¹ on asetettu *hengen*^[2a] ja materian välille. Materian täytyy yhdistyä *yleismaailmalliseen fluidiin*¹, jonka tehtävänä on toimia välikätenä *hengen*^[2a] ja itse materian välillä, koska materia on liian karkeajakoinen, jotta *henki*^[2a] voisi harjoittaa toimintaa suoraan materiassa. Se on altis, materian kanssa syntyvien lukemattomien yhdistelmien kautta sekä *hengen*^[2a] toiminnan alla, tuottamaan loputtoman määrän asioita (mm. sähköisyys, *vitaalitekijä*^[6], *perispiri*^[7]), joista tunnemme vain hyvin pienen osan.

*Yleismaailmallinen fluidi*¹ asettaa *Henkien*^[2] välille erään jatkuvan kommunikaation; se on *Henkien*^[2] ajatuksia kuljettava tekijä, kuten ilma on ääntä kuljettava aine. Se on erään tyylinen maailmankaikkeuden sähkötin, joka yhdistää kaikki maailmat ja sallii *Henkien*^[2] kommunikoida yhdestä maailmasta toiseen.

Ks. Henkien Kirja – 27, 65, 94 & 282; Genesis – Luku II, 24

VIITE [16]

RANSKAN KIELELLÄ (ALKUPERÄISTEOS):	Fluide vital
TERMI KÄÄNNETTYNÄ SUOMEN KIELELLE:	Vitaali fluidi ¹
SANAN TARKOITUS LYHENNETYSSÄ MUODOSSA:	

Vitaali tekijä^[6] on peräisin eräästä maailmankaikkeudellisesti levittäytyneestä erityislaatuisesta *fluidista*^[10]. Tämä on siis *vitaali fluidi*¹, joka joidenkin mielipiteiden mukaan ei millään tavalla eroa *eläimellisestä sähköisestä energiasta*, jolle annetaan myös nimiä *magneettinen fluidi*, *hermostollinen fluidi* jne.

Elimet tulevat ns. kyllästetyiksi *vitaalilla fluidilla*¹. Tämä *vitaali fluidi*^[16] antaa kaikille organismin osille aktiviteetin. *Vitaali fluidi*^[16] ehtyy ja voi tulla riittämättömäksi ylläpitämään elämää, jos sitä ei uudisteta imeyttämällä ja sulauttamalla niitä aineita, jotka sitä sisältävät.

Vitaalin fluidin^[16] määrä ei ole kaikissa orgaanisissa eliöissä sama. Sen määrä vaihtelee lajin mukaan, sen määrä vaihtelee kussakin yksilössä ja sen määrä on erilainen saman lajin eri yksilöissä. On olemassa joitakin, jotka ovat ns. kyllästettyjä *vitaalilla fluidilla*^[16], kun taas toisilla on sitä ainoastaan juuri välttämätön määrä. Sen takia elämä on joillekin aktiivisempi, energisempi ja tietyllä tavalla yltäkylläisempi.

Ks. Henkien Kirja – Johdanto II, 70

VIITE [17]

RANSKAN KIELELLÄ (ALKUPERÄISTEOS):	Incarner
TERMI KÄÄNNETTYNÄ SUOMEN KIELELLE:	Ruumiillistua
SANAN TARKOITUS LYHENNETYSSÄ MUODOSSA:	

Ruumiillistumisella tarkoitetaan ruumiiseen syntymistä. Kun *Henki*^[2] tulee syntymään, se lähestyy (itsensä tai muiden toimesta) äitiään ja yhdistyy uuteen ruumiilliseen olentoon, joka muodostuu hedelmöityksen hetkestä lähtien. Se tulee asteittain kehittymään alkioista sikiöksi, kunnes syntyy. Koska *Henki*^[2] kokee kehitystapaleellaan lukuisia perättäisiä ruumiillisia elämiä, termin *ruumiillistua* paikalla käytetään myös termiä *jälleensyntyä*. Toisin kuin eräissä muissa uskomuksissa, ruumiillistuminen ei koskaan tapahdu kehityksen

vastaisesti. Näin ollen ihmisen *Henki*^[2] ei voi tulevassa elämässä elävöittää esim. eläimen ruumista, koska eläin on kehitysasteeltaan alemmalla tasolla.

Ks. Dicionário de Filosofia Espírita – ENCARNAR; Henkien Kirja – 166...170 & 222

VIITE [18]

RANSKAN KIELELLÄ (ALKUPERÄISTEOS):	Charité
TERMI KÄÄNNETTYNÄ SUOMEN KIELELLE:	Hyväntekeväisyys
SANAN TARKOITUS LYHENNETYSSÄ MUODOSSA:	

Hyväntekeväisyys = Hyväntahtoisuus kaikkia kohtaan, armahtavaisuus toisten epätäydellisyyksiä kohtaan ja loukkausten anteeksiantaminen.

Ks. Henkien Kirja – 886

---

¹ Kääntäjän huomautus: Termin em. kuvaus ei ole tänä päivänä tarkasteltuna yksiselitteinen. 1800-luvulla käytössä ollut termistö ei ole ymmärrettävyydeltään analoginen tänä päivänä yleisesti käytetyn termistön kanssa. Em. syystä tähän termiin liittyvien kysymysten ja vastausten syvälinen ymmärtämien vaatii alkuperäisteoksen ja siinä käytettyjen termien tuntemista. Tässä käännöksessä on tukeuduttu teoksen kirjoittamisen ajankohtana voimassa olleeseen sanakirjaan (Dictionnaire de L'Académie française, 6th Edition, 1832-5).

SPIRITISMI LYHYESTI

Historiallinen tausta

Yhdysvalloissa vuonna 1848 huomio kiinnittyi useisiin erikoislaatuisiin ilmiöihin. Ne olivat ääniä, koputuksia ja esineiden liikkeitä ilman näkyvää syytä. Nämä ilmiöt tapahtuivat usein spontaanisti, poikkeavan voimakkaasti ja jatkuvasti. Huomattiin myös, että ne tapahtuivat etenkin tiettyjen henkilöiden vaikutuksen alaisina, joita kutsuttiin **meedioiksi**^[12] ja jotka saattoivat herättää nämä ilmiöt tahtonsa mukaisesti, ja tämä salli kokeilujen uusimisen. Kokeiluihin käytettiin ennen kaikkea pöytiä, ei siksi että ne olisivat otollisempia kuin

muut kappaleet vaan ainoastaan siksi, että ne olivat siirrettäviä ja käytännöllisempiä ja niiden ympärille istuuduttiin helpommin ja luonnollisemmin kuin minkä tahansa toisen huonekalun ympärille. Kokeiluissa saatiin aikaiseksi pöytien pyörimistä ja sen jälkeen liikkeitä kaikkiin suuntiin: hyppyjä, kääntymistä, kohoamista, voimakkaita iskuja jne. Aluksi ilmiötä kutsuttiin **pyöriviksi pöydiksi**^[8] tai **pöytien tanssiksi**^[8].

Siihen asti ilmiön voitiin täysin selittää johtuvan sähkö- tai magneettivirroista tai jonkin tuntemattoman *fluidin*^[10] toiminnasta. Juuri tämä oli ilmiöstä ensimmäiseksi muodostettu käsitys. Jo lyhyen ajan kuluttua näissä ilmiöissä kuitenkin tunnistettiin älyllisiä vaikutuksia sillä liikkeet tottelivat tahtoa. Pöytä liikkui vasemmalle tai oikealle osoitettua henkilöä kohden, se saattoi seisoa käskettäessä yhdellä tai kahdella jalalla, koputtaa pyydetyn lukumäärän, lyödä tahtia jne. Oli selvää, että ilmiö ei ollut pelkästään fyysinen. Selviön “**Jos jokaiseen ilmiöön on aiheuttaja¹, niin jokaisella älyllisellä ilmiöllä täytyy**

---

¹ Kääntäjän huomautus: Kardecin päättelyssään noudattama selviö: Synn ja seurauksen lain mukaan jokaisella ilmiöllä on aiheuttaja.

olla älyllinen aiheuttaja“ mukaisesti tehtiin johtopäätös, että tämän ilmiön aiheuttajan täytyi olla *älyllinen*.

Mikä sitten oli tämän älykkyyden luonne? Siinäpä kysymys. Ensimmäinen ajatus oli, että se saattoi olla heijastus *meedion*^[12] tai läsnäolijoiden älyllisyydestä. Kuitenkin kokemus osoitti tämän ajatuksen mahdottomaksi jo varhain, koska saavutettiin sellaisia asioita, jotka olivat täysin läsnäolevien ihmisten ajatusten ja tuntemusten ulkopuolella ja jopa ristiriidassa heidän ajattelunsa, tahtonsa ja toiveidensa kanssa. Tämä älyllisyys oli siis pakostakin jollekin näkymättömälle olennolle kuuluvaa. Keino asian varmistamiseksi oli hyvin yksinkertainen: siihen riitti keskusteluun ryhtyminen tämän olennon kanssa. Kun tietty määrä koputuksia sovittiin tarkoittamaan **kyllä** tai **ei** tai kun tietty koputusten lukumäärä vastasi tiettyä aakkosta, saatiin muodostettua sanoja. Näin saatiin vastaukset monenlaisiin näille osoitetuille kysymyksille. Tätä ilmiötä kutsuttiin nimellä **puhuvat pöydät**^[8]. Niiden perusolemuksesta kysyttäessä kaikki

olennot, jotka kommunikoivat tällä tavoin, ilmoittivat olevansa *Henkiä*^[2] ja kuuluvansa *näkymättömään maailmaan*^[4]. Koska vastaavia ilmiöitä tapahtui useissa eri paikoissa useiden eri ihmisten välityksellä erittäin vakavamielisten ja valistuneiden ihmisten tarkkailemina, illuusion mahdollisuutta ei enää ollut.

Amerikasta ilmiö levisi Ranskaan ja muualle Eurooppaan, jossa muutamassa vuodessa *puhuvat ja pyörivät pöydät*^[8] tulivat muotiin ja niillä huvitettiin ihmisiä salongeissa. Myöhemmin kyllästyttyään ilmiöön ihmiset unohtivat sen ja suuntasivat huomionsa muihin ajanvietteisiin.

Kuitenkin jo lyhyen ajan kuluttua ilmiö näyttäytyi uudessa valossa, sillä se poikkesi pelkistä uteliaisuuden kohteeksi luokitelluista asioista. Tilanpuutteen vuoksi emme käy tässä kaikkia sen vaiheita läpi, vaan siirrymme suoraan ilmiön kaikista tunnusomaisimpaan puoleen, joka herätti varsinkin vakavamielisten ihmisten huomion.

Ennen kuin etenemme, kerromme, että ilmiön todellisuutta kohtaan tavataan lukuisia vastaanväittäjiä. Jotkut, ottamatta huomioon

tutkijoiden pyyteettömyyttä ja kunnioitettavuutta, näkivät siinä vain temppuilua, taitavan silmänkääntötempun. Ne, jotka eivät myöntäneet muuta kuin materian olemassaolon, eivät uskoneet *näkymättömään maailmaan*^[4] ja ajattelivat kaiken loppuvan ruumiin kuoleman myötä. Nämä, varsinaiset materialistit, jotka kutsuivat itseään **vahvamielisiksi** työnsivät näkymättömien *Henkien*^[2] olemassaolon järjettömien satujen joukkoon. He syyttivät hulluiksi niitä, jotka tutkivat asiaa vakavissaan ja kohtelivat heitä ivallisesti ja pilkaten. Toiset, jotka eivät voineet kiistää tosiasioita ja jotka olivat tietynlaisten ajatusmallien alaisina, katsoivat ilmiöiden olevan yksinomaan **paholaisen** vaikutusta, ja he yrittivät pelotella arkoja ihmisiä sillä. Mutta nykyään paholaisenpelko on kadottanut vaikutusvaltaansa. Siitä on puhuttu niin paljon ja sitä on maalattu niin monessa muodossa, että ihmiset ovat tottuneet tähän ajatusmalliin ja monet ovat sanoneet, että täytyi käyttää hyödyksi tilaisuus nähdä, mikä tämä paholainen todellisuudessa on. Tästä seurasi harvoja arkoja naisia lukuun ottamatta, että

ilmoituksessa todellisen paholaisen tulemisesta oli jotakin hyvin piristävää niille, jotka olivat nähneet paholaisia vain maalauksissa tai teatterissa. Tämä oli useille ihmisille voimakas yllyke. Siten ne, jotka tällä tapaa halusivat asettaa esteen uusille aatteille, olivat päämääräänsä vastaan ja heistä tuli tahtomattaankin sitä tehokkaampia *spiritismien*^[1] levittäjiä, mitä kovempaa meteliä he pitivät. Muillakaan kriitikoilla ei ollut suurempaa menestystä, koska he eivät voineet esittää vahvistettuja tosiasioita ja ehdottoman varmoja johtopäätöksiä vastaan muuta kuin kieltämisiä. Heidän julkaisujaan lukemalla kohtaatte kaikkialla todisteita tietämättömyydestä ja vakavasta tosiasioiden tarkkailun puutteesta. Mistään ei ole löydettävissä ratkaisevaa näyttöä *spiritististen*^[1] tosiseikkojen mahdottomuudesta. Kaikki heidän argumenttinsa voidaan tiivistää näin: “En usko, joten sellaista ei ole olemassa“, “kaikki, jotka uskovat, ovat hulluja“, “vain meillä on etuoikeus ymmärrykseen ja terveeseen järkeen“. Näistä vakavista tai pilailevista kritiikeistä johtuen *spiritismien*^[1] kannattajien määrä kasvoi valtavasti, koska kaikkialla näistä

kohdattiin vain henkilökohtaisiksi mielipiteitä, jotka olivat tyhjiä päinvastaista todisteaineistoa vastaan. Jatkamme esitelmäämme.

Kommunikaatio koputuksilla oli kovin hidasta ja epätäydellistä. Todettiin, että jos kiinnitettiin kynä liikkuvaan esineeseen, kuten koriin, *kirjoituslautaan*^[11] tai vastaavaan, jolle sormet voitiin asettaa, kyseinen esine alkoi liikkua ja tehdä kirjaimia. Myöhemmin todettiin, että tällaiset esineet olivat vain lisävarusteita, jotka voitiin jättää pois. Kokemus osoitti, että *Henki*^[2], joka vaikuttaa elottomaan kappaleeseen ohjaten sitä tahtonsa mukaan, voi vaikuttaa myös käsivarteen tai käteen ja ohjata kynän liikettä. Niinpä meillä oli ***kirjoittavia meedioita***^[12] eli henkilöitä, jotka kirjoittivat automaattisesti (ilman tarkoitusta kirjoittaa jotain tiettyä tekstiä) *Henkien*^[2] vaikutuksen alaisena ollen siten heidän tulkkejaan ja instrumenttejaan. Tästä eteenpäin kommunikoinnilla ei ollut enää rajoja ja ajatusten vaihtoa voitiin tehdä yhtä nopeasti ja kehittyneesti kuin elävienkin välillä. Aivan kuten mikroskooppi on paljastanut meille pieneliöiden maailman, samoin em. on

paljastanut *näkymättömien olentojen maailman*^[4], ja tämä uuden maailman löytäminen oli valtava avoin alue tutkittavaksi.

Mitä nämä *Henget*^[2] ovat? Mikä on niiden rooli maailmankaikkeudessa? Missä tarkoituksessa ne ottavat yhteyttä kuolevaisiin? Tällaisia olivat ensimmäiset kysymykset, jotka täytyi ratkaista. *Henkien*^[2] itsensä kautta tiedettiin jo varhain, että ne eivät ole luomakunnan ulkopuolella, vaan ne ovat niitä sieluja^[5], jotka ovat eläneet maapallolla tai toisissa maailmoissa. Jätettyään ruumiillisen päällysteensä nämä *sielut*^[5] asuvat ja liikkuvat avaruudessa. Epäilyille ei ollut enää sijaa kun niiden joukosta, joiden kanssa voitiin keskustella, tunnistettiin ystäviä ja sukulaisia. Ne tulivat antamaan todisteita olemassaolostaan ja näyttämään toteen, että kuolema oli niille vain niiden ruumiin kuolema ja että niiden *sielu*^[5] tai *Henki*^[2] elää edelleen. Ne ovat siellä, lähellä meitä, ja näkevät meidät ja tarkkailevat meitä kuten elossa ollessaankin. Ne ympäröivät huolenpidollaan niitä, jotka olivat heille rakkaita ja joiden muisto on heille suloinen mielihyvä.

Yleisesti ottaen meillä on kovin väärä käsitys *Hengistä*^[2]. Ne eivät ole, kuten useat kuvittelevat, abstrakteja, häilyviä tai epämääräisiä olentoja eivätkä myöskään niin kuin jokin hohde tai säkene. Ne ovat päinvastoin hyvin todellisia olentoja, jotka ovat yksilöllisiä ja määrätyn muotoisia. Niistä voi saada pääpiirteittäisen käsityksen seuraavasta kuvauksesta:

Ihmisessä on kolme olennaista osaa:

Sielu^[5] tai **Henki**^[2], älyllinen tekijä, jossa ovat ajatukset, tahto ja moraali.

Ruumis, materiaalinen päällyste, joka on raskas ja karkeajakoinen. Se asettaa *Hengen*^[2] yhteyteen ulkoiseen maailman kanssa.

Perispirit^[7], *fluidinen*^[10] kevyt päällyste, joka toimii siteenä ja välittäjänä *Hengen*^[2] ja ruumiin välillä.

Kun ulkoinen päällyste on loppuunkäytetty eikä se voi enää toimia, se luhistuu ja *Henki*^[2] irtaantuu siitä, kuten hedelmä irtoaa kuorestaan tai kaarna irtoaa puusta tai kuten me jätämme vanhat vaatteet pois käytöstä. Tämä on se, mitä me kutsumme **kuolemaksi**.

Kuolema ei siis ole muuta kuin *Hengen*^[2]

karkeajakoisen päällysteen tuhoutumista. Ainoastaan ruumis kuolee, *Henki*^[2] ei kuole. Ruumiillisen elämänsä aikana Henki^[2] on tavallaan rajoitettu materialististen siteittensä vuoksi, joihin se on yhdistyneenä ja jotka usein halvaannuttavat sen kyvyt. Ruumiin kuolema päästää *Hengen*^[2] irti siteistään, se irrotaantuu ja saa takaisin vapautensa, aivan kuten perhonen tullessaan ulos kotelostaan. Mutta *Henki*^[2] jättää vain materiaalisen ruumiinsa. Se säilyttää *perispiritin*^[7], joka muodostaa sille eräänlaisen eteerisen, usvamaisen kehon, jota meidän on mahdoton arvioida ja joka on ihmisen muotoinen ja näyttää olevan tyypiltään vakio. Normaalisessa olomuodossaan *perispirit*^[7] on näkymätön, mutta *Henki*^[2] voi muuttaa sitä saaden sen väliaikaisesti näkyväksi ja jopa kosketettavaksi, kuten tapahtuu tiivistyneen vesihöyryn kanssa. Tällä tavalla *Henki*^[2] saattaa joskus näyttäytyä meille ilmestymisissä. Juuri *perispiritin*^[7] avulla *Henki*^[2] toimii elottomassa materiassa ja saa aikaiseksi erilaisia ilmiöitä, kuten koputuksia, esineiden liikkumista, kirjoitusta jne.

Koputukset ja liikkeet ovat *Hengille*^[2] tapa

todistaa olevansa läsnä ja kiinnittää meidän huomiomme heihin, juuri kuten ihminenkin tekee ilmoittaakseen, että on paikalla. Jotkut *Henget*^[2] eivät tyydy vaatimattomiin koputuksiin vaan pitävät jopa vastaavanlaista meteliä kuin rikkoontuvat astiat, avautuvat ja sulkeutuvat ovet tai kaatuvat kalusteet.

Ne saattoivat ilmaista ajatuksiaan koputuksien ja sovittujen liikkeiden avulla, mutta kirjoitus antoi heille täydellisen, nopeimman ja käytännöllisimmän tavan ilmaista itseään, joten niinpä ne suosivat sitä. Samasta syystä kuin *Henget*^[2] voivat kirjoittaa, ne voivat myös ohjata kättä piirtämään, kirjoittamaan nuotteja tai soittamaan musiikkikappaleen instrumentilla. Lyhyesti sanottuna: koska niillä ei enää ole fyysistä ruumista, ne käyttävät *meedion*^[12] ruumista ilmaistakseen itseään ihmisaistein havaittavoin keinoin.

Henget^[2] voivat tuoda julki itseään monilla muillakin tavoilla, mm. näkemisen ja kuulemisen kautta. Tietyt ihmiset, joita kutsutaan **kuuleviksi meedioiksi**^[12],

kykenevät kuulemaan *Henkiä*^[2] ja voivat siten keskustella niiden kanssa. Toiset, ***näkevät meediat***^[12], voivat nähdä heidät. *Henget*^[2], jotka ilmaisevat itseään näkyvinä, näyttäytyvät yleensä samanlaisina kuin olivat eläessään, vaikkakin usvamaisessa muodossa. Toisinaan tämä muoto on jopa siinä määrin täysin elävän olennon kaltainen, että se johtaa täysin harhaan. Niinpä *Henkiä*^[2] on joskus pidetty ruumiillisina ihmisinä, joiden kanssa voi puhua ja kätellä aavistamatta mistään muusta kuin niiden nopeasta katoamisesta, että on tekemisissä *Hengen*^[2] kanssa.

Pysyvä ja yleinen kyky nähdä *Henkiä*^[2] on erittäin harvinainen, mutta yksittäiset ilmestykset, joita nähdään erityisesti kuoleman yhteydessä, ovat erittäin yleisiä. Ruumiistaan juuri vapautunut *Henki*^[2] näyttää kiirehtivän nähdäkseen uudelleen sukulaisensa ja ystävänsä ilmoittaakseen heille, että on juuri jättänyt maan ja kertoakseen olevansa yhä elossa.

Kootkoon jokainen muistonsa, ja silloin nähdään, kuinka paljon on tällaisia autenttisia tosiasioita, joita emme tajunneet ja jotka eivät

tapahtuneet pelkästään yöllä nukkuessamme vaan keskellä päivää ja täysin valveilla. Entisaikaan näitä seikkoja tarkasteltiin ylikuonnollisina ja ihmeellisinä ja ne luokiteltiin noituudeksi ja taikuudeksi. Nykyään epäuskoiset ihmiset asettavat ne mielikuvituksen tiliin. Mutta siitä lähtien kun *spiritistinen*^[1] tiede antoi meille ratkaisun avaimen, olemme tietäneet kuinka ne tuottuvat ja että ne eivät ole luonnollisten ilmiöiden järjestyksen kuulumattomia.

Lisäksi uskotaan, että *Hengillä*^[2] – ainoastaan sen vuoksi, että ovat *Henkiä*^[2] – täytyy olla korkein tietämys ja viisaus. Se on virhe, jonka kokemus viipymättä osoitti. *Henkien*^[2] antamien kommunikaatioiden joukossa jotkut ovat yleviä syvällisyydeltään, kaunopuheisuudeltaan, viisaudeltaan ja moraaliltaan, ja ne uhkuvat vain hyvää ja hyväntahtoisuutta. Mutta niiden rinnalla on hyvin vulgaareja, kevytmielisiä, latteita ja jopa töykeitä kommunikaatioita, joiden kautta *Henki*^[2] paljastaa kaikista kieroutuneimmat viettinsä. On siis ilmeistä, että ne eivät voi olla peräisin samasta lähteestä ja jos on

olemassa hyvántahtoisia *Henkiä*^[2], niin on olemassa myös pahantahtoisia *Henkiä*^[2]. Koska *Henget*^[2] eivät ole mitään muuta kuin ihmisten *sieluja*^[5], ne eivät luonnollisestikaan voi kehittyä täydellisiksi jättäessään ruumiinsa. Ne säilyttävät ruumiillisen elämän epätäydellisyydet siihen asti, kunnes ovat kehittyneet. Sen vuoksi *Hengissä*^[2] nähdään kaikki hyvyyden ja pahuuden sekä viisauden ja tietämättömyyden tasot.

Henget^[2] kommunikoivat yleensä mielellään ja ovat tyytyväisiä nähdessään, että niitä ei ole unohdettu. Maasta lähdön jälkeen ne kuvaavat mielellään vaikutelmiaan uudesta asemastaan ja ilojensa ja kärsimyksiensä luonteesta maailmassa, jossa ovat. Toiset ovat hyvin onnellisia, toiset onnettomia, jotkut jopa kärsivät hirveitä tuskia sen mukaisesti, kuinka elivät; kuinka hyvin tai huonosti käyttivät elämänsä ja kuinka hyödyllisen tai hyödyttömän siitä tekivät. Tarkkailemalla kaikkia vaiheita niiden uudessa elämässä sen mukaan, mikä oli niiden asema, kuolintapa, luonteenpiirteet sekä käytös ihmisenä maan päällä, saavutaan jos

ei täydelliseen, niin ainakin riittävän tarkkaan tuntemukseen *näkymättömästä maailmasta*^[4]. Sen johdosta voimme kertoa tulevaisuutemme tilan ja aavistaa meitä odottavan onnellisen tai onnettoman kohtalon.

Korkeamman kategorian *Henkien*^[2] antamat opetukset kaikista ihmiskunnalle tärkeistä asioista ja niiden antamat vastaukset esitettyihin kysymyksiin koottiin ja järjesteltiin yhteen huolellisesti, ja ne muodostavat kokonaisen tieteen, kokonaisen moraalisen ja filosofisen opin, jonka nimi on **spiritismi**^[1]. **Spiritismi**^[1] on siis oppi, joka perustuu *Henkien*^[2] olemassaoloon, ilmaisuihin ja opetuksiin. Kokonaisvaltaisesti tämän opin filosofinen osa on selostettu teoksessa **Henkien Kirja**, käytännöllinen ja kokeellinen osa teoksessa **Meedioiden Kirja** ja moraalinen osa teoksessa **Evankeliumi Spiritismin Mukaan**. Näistä teoksista tuonnempana antamamme analyysin kautta voidaan arvioida *spiritistisen opin*^[1] sisältämien asioiden moninaisuutta, laajuutta ja tärkeyttä.

Kuten on nähty, *spiritismi*^[1] on lähtöisin

arkipäiväisestä *pyörivien pöytien*^[8] ilmiöstä. Mutta koska nämä tosiseikat puhuttelevat enemmän silmää kuin älykkyyttä ja koska ne herättävät pikemminkin uteliaisuutta kuin tietoisuutta, niin uteliaisuuden tyydyttämisen jälkeen asia kiinnostaa sitä vähemmän, mitä vähemmän sitä ymmärretään. Tilanne muuttui, kun teoria tuli selittämään syyn – ennen kaikkea kun nähtiin näistä *pyörivistä pöydistä*^[8], jotka olivat hetkellinen ajanviete, nousevan esiin kokonaisen moraalisen opin, joka puhuttelee *sielua*^[5]. Se oppi haihduttaa epäilyn ahdistukset ja tyydyttää kaikkia pyrkimyksiä, jotka oli jätetty epämääräisiksi epätäydellisen ihmiskunnan tulevaisuutta koskevan opetuksen vuoksi. Vakavamieliset ihmiset ottivat uuden opin vastaan hyväntekona, ja siitä lähtien sen sijaan että se olisi heikentynyt, se kasvoikin uskomattoman nopeasti. Muutamien vuosien sisällä se sai kannatusta kaikissa maissa ja ennen kaikkea valistuneiden ihmisten keskuudessa. Se sai lukemattomia kannattajia, joiden määrä kasvaa joka päivä poikkeuksellisen paljon, niin että tänä päivänä *spiritismin*^[1]

voidaan sanoa saavuttaneen tunnistetun aseman. Se on tukeutunut perustuksille, jotka haastavat enemmän tai vähemmän intressejä omaavat vastustajansa taistelemaan sitä vastaan, ja on näyttöä siitä, että hyökkäykset ja kritiikit eivät ole viivästyttäneet sen kulkua hetkeäkään. Tämä on kokemuksen kautta todettu kiistämätön tosiasia, jonka syytä vastustajat eivät koskaan ole voineet selittää. *Spiritistisen opin*^[1] omaksuneet sanovat yksinkertaisesti, että jos se leviää kritiikistä huolimatta, niin näin on sen vuoksi, että sitä pidetään oikeana ja sen perusteluja pidetään parempina kuin sen vastaanväittäjiä.

Spiritismi^[1] ei kuitenkaan ole uusi löytö. Tosiseikat ja periaatteet, joihin se nojautuu, ovat menneisyydessä kauempana kuin voimme havaita, sillä sen merkkejä kohdataan kaikkien kansojen uskomuksissa, kaikissa uskonnoissa ja suurimmassa osassa pyhien ja maallisten kirjoittajien tekstejä. Tosiasioita ei kuitenkaan ollut tarkasteltu kokonaisvaltaisesti, ja niitä oli usein tulkittu tietämättömyyden taikauskoisten ajatusmallien mukaisesti eikä niiden kaikkia

johtopäätöksiä ollut päätelty.

Itse asiassa *spiritismi*^[1] perustuu *Henkien*^[2] olemassaoloon, mutta koska *Henget*^[2] eivät ole muuta kuin ihmisten *sieluja*^[5], niin siitä lähtien kun on ollut olemassa ihmisiä, on ollut *Henkiäkin*^[2]. *Spiritismi*^[1] ei niitä löytänyt eikä keksinyt. Jos *sielut*^[5] tai *Henget*^[2] voivat ilmaista itseään eläville ihmisille, niin se on luonnollista ja niiden on täytynyt tehdä niin kaikkina aikoina. Sen tähden miltä tahansa ajanjaksolta ja mistä tahansa paikasta kohdataan näyttöä näistä ilmaisuista, joita esiintyy runsaasti ennen kaikkea raamatullisissa kertomuksissa.

Se, mikä *spiritismissä*^[1] on uudenaikaista, on tosiasioden looginen selitys, täydellisempi tuntemus siitä, minkä luonteisia *Henget*^[2] ovat, mikä niiden rooli on ja kuinka ne toimivat ja paljastus meidän tulevasta olotilastamme. Lyhyesti sanottuna uudenaikaista on *spiritismin*^[1] muodostaminen tieteen ja opin ja näiden moninaisten käyttöalojen muotoon. Ennenaikaiset ihmiset tunsivat periaatteen, kun taas nykyihmiset tuntevat yksityiskohdat. Ennen aikaan näiden ilmiöiden tutkiminen oli

tiettyjen kastien etuoikeus ja nämä paljastivat näitä ilmiöitä ainoastaan niille, jotka olivat näihin salaisuuksiin perehtyneitä. Keskiajalla niitä, jotka käyttivät ilmiöiden tutkimiseen näkyvästi aikaansa, pidettiin noitina ja heidät poltettiin. Mutta nykyään salaisuuksia ei ole enää kenelläkään eikä ketään enää polteta. Nykyään kaikki tapahtuu päivänvalossa ja jokainen kykenee valistamaan itseään ja harjoittamaan² oppia, sillä *meedioita*^[12] kohdataan kaikkialla.

Itse opissa, jota *Henget*^[2] opettavat nykyään, ei ole mitään uutta. Siitä kohdataan palasia suurimmassa osassa Intian, Egyptin ja Kreikan filosofien teoksia ja kokonaisuudessaan Kristuksen opetuksissa. Mitä siis *spiritismi*^[1] tuli tekemään? Se tuli vahvistamaan uusilla todisteilla, näyttämään tosiasioilla unohdettuja tai

---

² Kääntäjän huomautus: Tämä teoksen kohta ymmärrettäisiin väärin, jos ajateltaisiin, että *spiritistinen oppi*^[1] suosittelee kaikkia ryhtymään kommunikointiin *Henkien*^[2] kanssa miten tahansa. Teoksissaan Kardec varoittaa ryhtymästä kommunikointiin *Henkien*^[2] kanssa ilman syvällistä *spiritistisen opin*^[1] opiskelua ja valmistautumista. Kardec tarkoitti tässä, että *spiritistisen opin*^[1] opiskelu ja kommunikaatiot *Henkien*^[2] kanssa eivät ole yläluokan tai jonkun muun erityisesti luokitellun ihmisryhmän etuoikeus (päinvastoin kuten aikanaan esim. raamatun tekstien opiskelu oli rajoitettua).

väärin ymmärrettyjä totuuksia ja palauttamaan ennalleen väärin tulkittujen totuuksien todellisen merkityksen.

On totta, että *spiritismi*^[1] ei opeta mitään uutta. Mutta onko merkityksetöntä näyttää toteen selvällä ja kiistattomalla tavalla *sielun*^[5] olemassaolo, sen elossa säilyminen ruumiin kuoltua, sen yksilöllisyys kuoleman jälkeen, sen kuolemattomuus, tulevaisuuden rangaistukset ja palkitsemiset? Kuinka monet uskovatkaan näihin asioihin, mutta taustalla häilyy epäily, ja sanovat sisimmässään: ”Jos se ei olekaan niin?” Kuinka monia onkaan ohjattu epäuskoisuuteen esittämällä heille tulevaisuus sellaisesta näkökulmasta, jota heidän järkensä ei voinut hyväksyä! Onko siis merkityksetöntä, kun epäillen uskova voi sanoa ”Nyt minä olen varma!”, kun sokea voi jälleen nähdä valon? Tosiasioiden ja logiikkansa kautta *spiritismi*^[1] tulee haihduttamaan ahdistavan epäilyksen ja palauttamaan uskon sille, joka siitä on syrjääntynyt. Paljastaen meille meitä ympäröivän *näkymättömän maailman*^[4], jonka keskellä elämme sitä epäilemättä, *spiritismi*^[1] antaa meidän tuntea jo eläneiden esimerkin

kautta tulevien olosuhteidemme onnellisuuden ja epäonnen. Se selittää meille syyn kärsimyksiimme maan päällä ja keinot niiden lieventämiseksi. *Spiritismin*^[1] leviämisen väistämättömänä seurauksena tulee olemaan materialististen oppien tuhoutuminen, sillä ne eivät voi vastustaa ilmiselvää. Vakuuttuneena tulevan ikuisen elämänsä suuruudesta ja tärkeydestä ihminen vertaa sitä hyvin lyhyen maallisen elämän epävarmuuteen ja kohottaa itsensä ajatuksensa kautta pikkumaisten inhimillisten tarkastelujen yläpuolelle. Tunnistaessaan kurjuuksiensa syyn ja tarkoitusperän hän kestää ne kärsivällisesti ja alistuen, koska tietää niiden olevan keino päästä parempaan tilaan. Niiden esimerkki, jotka tulevat haudan tuolta puolen kuvaamaan ilojaan ja surujaan todistaen tulevan elämän realiteetin, todistaa samanaikaisesti, että Jumalan oikeudenmukaisuus ei jätä yhtään pahetta rankaisematta eikä yhtään hyvettä palkitsematta. Lisäämme lopuksi, että kommunikoinnit menettämiemme rakkaiden ihmisten kanssa tuottavat suloisen lohdutuksen, eikä se todista pelkästään heidän olemassaoloaan, vaan myös

sen, että näin he ovat meistä vähemmän erossa kuin jos olisivat elävinä jossakin ulkomailla.

Lyhyesti sanottuna *spiritismi*^[1] lievittää elämän surujen katkeruutta, tyynnyttää *sielun*^[5] epätoivoa ja levottomuutta, haihduttaa epävarmuutta ja pelkoa tulevaisuudesta ja lopettaa ajattelun oman elämänsä lyhentämisestä itsemurhan kautta. Samalla tavoin se muuttaa onnellisemmiksi ne, jotka ovat siihen perehtyneet, ja siinä on sen nopean leviämisen salaisuus.

Uskonnollisesta näkökulmasta *spiritismillä*^[1] on perustanaan kaikkien uskontojen olennaiset totuudet, Jumala, *sielu*^[5], kuolemattomuus, tulevaisuuden rangaistukset ja palkitsemiset, mutta se on riippumaton kaikesta erityisestä uskonnon harjoittamisesta. Sen tarkoitus on näyttää toteen niille, jotka kieltävät tai epäilevät, että *sielu*^[5] on olemassa, että se säilyy elossa elämän lakattua ruumiista ja että se joutuu kuolemansa jälkeen kärsimään seuraukset elämänsä aikana tekemästään hyvästä ja pahasta. Tämähän on kaikissa uskonnoissa.

Spiritismin^[1] usko *Henkiin*^[2] on yhtä lailla kaikissa uskonnoissa ja kaikissa kansoissa,

koska kaikkialla, missä on ihmisiä, on *sieluja*^[5] tai *Henkiä*^[2]; samoin *Henkien*^[2] ilmaisuja on ollut kaikkina aikoina ja kertomuksia niistä tavataan poikkeuksetta kaikissa uskonnoissa. Näin ollen kreikkalais- tai roomalaiskatolinen, protestantti, juutalainen tai muslimi voi uskoa *Henkien*^[2] ilmaisuihin ja seurauksellisesti olla *spiritistisen opin*^[1] omaksunut. Tästä on todisteena se, että *spiritismillä*^[1] on kannattajia kaikissa uskonosuuntauksissa.

Spiritismin^[1] moraalinen opetus on olennaisesti kristillinen, koska sen opettama oppi on ainoastaan yksityiskohtainen esitys ja täytöntöönpano Kristuksen moraalisesta opetuksesta, joka on kaikista puhtain ja jonka ylemmyyttä kukaan ei kiistä. Tämä on ilmeinen todiste siitä, että se on Jumalan laki, mutta moraalinen opetus on kaikkien käytettävissä.

Koska *spiritismi*^[1] on riippumaton kaikesta uskon harjoittamisesta, koska se ei määrää ketään ja koska se ei edusta erityisiä uskonkappaleita, se ei ole erityinen uskonto, koska sillä ei ole pappejaan eikä temppeleitään. Niille, jotka kysyvät, olisiko heidän hyvä seurata

sitä tai tätä käytäntöä, *spiritismi*^[1] vastaa: Jos omatunto velvoittaa niin tekemään, niin tehkää. Jumala ottaa aina huomioon tarkoituksensa. Lyhyesti sanottuna *spiritismi*^[1] ei velvoita ketään. Se ei käänny niiden puoleen, joilla on usko, eikä niiden puoleen, joille tämä usko riittää, vaan lukuisien epävarmojen ja epäuskoisten ihmisten puoleen. Spiritismi^[1] ei vie heitä pois kirkosta, koskapa he ovat jo eronneet siitä moraalisesti kokonaan tai osittain, vaan se auttaa heitä kulkemaan kolme neljännestä kohti sitä ja loppu riippuu heistä itsestään.

On totta, että *spiritismi*^[1] taistelee tiettyjä uskomuksia vastaan, kuten ikuiset rangaistukset, helvetin materiaallinen tuli, paholaisen persoonallisuus jne. Mutta eikö olekin totta, että nämä uskomukset, absoluuttisina totuuksina esitettyinä, ovat aina synnyttäneet epäuskoisia ja synnyttävät niitä kaiken aikaa? Eikö *spiritismi*^[1] antaessaan näille ja muutamille muille uskomuksille järkeenkäyvän tulkinnan palauta uskoa niille, jotka siitä luopuivat, ja näin teekin palveluksen uskonnolle? Näin eräs kunnioitettava kirkonmies sanoi tämän suhteen:

”*Spiritismi*^[1] saa uskomaan johonkin; kuitenkin on parempi uskoa johonkin kuin olla uskomatta absoluuttisesti mihinkään.”

Koska *Henget*^[2] ovat *sieluja*^[5], ei niiden olemassaoloa voi kieltää ilman *sielun*^[5] olemassaolon kieltämistä. Kun *sielujen*^[5] tai *Henkien*^[2] olemassaolo on myönnetty, pelkistetty kysymys on seuraava: **Voivatko kuolleiden ihmisten sielut^[5] kommunikoida ihmisten kanssa?** *Spiritismi*^[1] todistaa tämän mahdolliseksi materiaalisten tosiasioiden kautta. Mitä todisteita voidaan antaa siitä, että se on mahdotonta? Jos näin on, kaikki maailman vastaanväittämiset eivät estä sitä olemasta näin, sillä kysessä ei ole mikään ajatusjärjestelmä tai teoria vaan luonnonlaki. Luonnonlakeja vastaan ihmisen tahto on voimaton. Ihmisen on tahtoen tai tahtomattaan hyväksyttävä sen seuraukset ja mukautettava uskomuksensa ja tapansa sen mukaisiksi.

TIIVISTELMÄ HENKIEN OPETUKSISTA

Jumala on ylin älykkyys, alkusyy kaikkiin asioihin.

Jumala on **ikuinen, ainut, ei-materiaalinen, muuttumaton, kaikkivoipa, yli kaiken hyvä ja oikeudenmukainen**. Hänen on oltava ääretön kaikissa täydellisyyksissään, sillä jos näin ei olisi edes yhdessä tapauksessa, hän ei olisi enää Jumala.

Jumala on luonut materian, josta maailmat muodostuvat. Hän on luonut myös älylliset olennot, joita kutsumme **Hengiksi**^[2] ja joilla on tehtävänäan materiaalisten maailmojen hoitaminen luomakunnan

muuttumattomien lakien mukaisesti. *Henget*^[2] ovat perusolemuksestaan kehityskelpoisia ja itseään kehittäen ne lähestyvät Jumalaa.

Henki^[2a] on varsinaisesti *älyllistä tekijää*^[9], jonka sisin olemus on meille tuntematon. Meille se on ei-materiaalinen, koska sillä ei ole mitään yhdenmukaisuutta sen kanssa, jota me kutsumme materiaksi.

Henget^[2] ovat yksilöllisiä olentoja ja niillä on hienojakoinen päällyste, jota meidän on mahdoton arvioida. Kutsumme tätä päällystettä nimellä **perispirit**^[7]. Se on eräänlainen *fluidinen*^[10] keho, joka muotonsa puolesta on samanlainen kuin ihmisruumis. *Henget*^[2] asuttavat avaruutta, jossa ne kulkevat salaman nopeudella ja muodostavat *näkymättömän maailman*^[4].

Henkien^[2] alkuperä ja luomistapa ovat meille tuntemattomia. Tiedämme ainoastaan, että *Henget*^[2] on luotu **yksinkertaisiksi ja tietämättömiksi** eli ilman tietoa ja tuntemusta siitä, mikä on hyvää ja mikä paha. Ne on luotu kuitenkin yhtäläillä kykeneviksi kaikkeen, sillä Jumala oikeudenmukaisuudessaan ei voisi

vapauttaa yksiä sellaisesta työstä, johon olisi toisia pakottanut täydellisyyden saavuttamiseksi. Aluksi *Henget*^[2] ovat eräänlaisessa lapsuudessa ilman omaa tahtoa ja ilman täydellistä tietoisuutta olemassaolostaan.

Vapaan tahdon kehittyessä *Henkien*^[2] keskuudessa samanaikaisesti niiden käsitysten kanssa Jumala sanoo niille: ”Te kaikki voitte tavoitella ylintä onnea, kunhan olette hankkineet puuttuvat tiedot ja täyttäneet teille määräämäni tehtävän. Työskennelkää siis kehittyäkseen. Siinä on teidän päämääränne. Tulette saavuttamaan sen seuraamalla lakeja, jotka olen tallentanut teidän omaantuntoonne.”

Vapaan tahtonsa seurauksena toiset valitsevat lyhyemmän tien, joka on hyvä tie, ja toiset valitsevat pidemmän tien, joka on paha tie.

Jumala ei ole luonut paha. Hän asetti nämä lait, ja ne ovat aina hyviä, sillä Hän on yli kaiken hyvä. Se, joka noudattaisi niitä uskollisesti, olisi täydellisen onnellinen. Mutta koska *Hengillä*^[2] on vapaa tahto, eivät ne aina noudattaneet niitä ja pahuus on seurausta niiden tottelemattomuudesta. Voidaan siis sanoa,

että hyvä on kaikkea sitä, mikä on Jumalan lakien mukaista ja paha on kaikkea sitä, mikä on vastoin tätä samaa lakia.

Jumalallisen vallan tekijöinä *Henget*^[2] päällystyvät väliaikaisesti materiaaliseen ruumiiseen edesauttaakseen materialististen maailmojen toimia. Ruumiillisen elämänsä vaatiman työn kautta ne kehittävät älykkyyttään ja hankkivat Jumalan lakeja noudattaen meriittejä, joiden täytyy johdattaa ne ikuiseen onnellisuuteen.

Ruumiillistuminen^[17] ei ollut alun perin tarkoitettu *Hengille*^[2] rangaistukseksi. Se on tarkoitettu *Henkien*^[2] kehittämiseksi ja Jumalan toimien toteuttamiseksi. Jokainen on sen alainen riippumatta siitä, kulkeeko hyvää tai paha tietä. Ainoastaan ne, jotka seuraavat hyvää tietä, kehittyvät nopeammin, saavuttavat päämäärän lyhyemmässä ajassa ja saapuvat perille vähemmän tuskallisissa olosuhteissa.

Ruumiillistuneet^[17] *Henget*^[2] muodostavat ihmiskunnan, joka ei ole rajoittunut ainoastaan maapallolle vaan asuttaa kaikkia avaruuden maailmoja.

Ihmisen *sielu*^[5] on *ruumiillistunut*^[17] *Henki*^[2]. Auttaakseen *Henkeä*^[2] tehtävänsä suorittamisessa Jumala on antanut sille apulaisikseen eläimet, jotka ovat sille alistettuja ja joiden älykkyys ja luonne ovat suhteessa ihmisen tarpeisiin.

Hengen^[2] kehitys on sen oman työn tulosta. Koska *Henki*^[2] ei pysty yhdessä ainoassa ruumiillisessa elämässä hankkimaan kaikkia moraalisia ja älyllisiä kykyjä, joiden tulee johdattaa se päämääräänsä, se saapuu sinne perättäisten elämien sarjan kautta ottaen kussakin niistä muutamia askelia eteenpäin kehityksen tiellä.

Jokaisessa ruumiillisessa elämässä *Hengen*^[2] täytyy suorittaa tehtävä, joka on suhteessa sen kehittyneisyyteen. Mitä kovempi ja työläämpi se on, sitä suurempi on meriitti sen suorittamisesta. Jokainen elämä on näin ollen koetus, joka vie *Henkeä*^[2] lähemmäksi päämäärää. Ruumiillisten elämien lukumäärä on määrittämätön. *Hengen*^[2] tahdosta riippuu, kuinka aktiivisesti se työskentelee moraalisen kehityksensä eteen vähentäen näin elämiensä

määrää, aivan kuten riippuu työntekijästä, jonka täytyy suorittaa jokin urakka, montako päivää jouduttaa työnsä tekemistä.

Jos ruumiillisen elämänsä käyttää huonosti hyväkseen, se on *Hengelle*^[2] hyödytön ja se täytyy aloittaa uudestaan enemmän tai vähemmän raskaissa olosuhteissa *Hengen*^[2] laiminlyönnistä ja pahasta tahdosta johtuen. Aivan kuten elämässäkin me voimme tulla pakotetuiksi tekemään seuraavana päivänä sen, mitä emme edellisenä tehneet tai tekemään uudestaan sen, minkä teimme huonosti.

Elämä *Henkien maailmassa*^[4] on *Hengen*^[2] normaalia elämää, ja se on ikuista. Ruumiillinen elämä on väliaikaista ja ohimenevää. Se on ainoastaan yksi hetki ikuisuudessa.

Ruumiillisten elämiensä välillä *Henki*^[2] on ns. **vaeltava Henki**^[2]. Vaeltavan *Hengen*^[2] olotilalla tai ts. ruumiillisten elämien välisellä ajalla ei ole määrättyä kestoja. Tässä olotilassa *Henki*^[2] on onnellinen tai onneton sen mukaisesti, kuinka hyvin tai huonosti käytti edellisen elämänsä. Se opiskelee syitä, jotka jouduttavat tai hidastuttavat sen kehitystä. *Henki*^[2] tekee

päätöksiä, joita pyrkii panemaan täytäntöön seuraavassa ruumiillisessa elämässään ja valitsee itse koetukset, joiden uskoo olevan kaikista sopivimpia kehityksensä eteen. Joskus *Henki*^[2] kuitenkin harhaantuu tai lankeaa pitämättä ruumiillisessa elämässään niitä päätöksiä, joita *Henkenä*^[2] ollessaan teki.

Syyllystyntä *Henkeä*^[2] on rankaistu moraalisilla kärsimyksillä *Henkien maailmassa*^[4] ja fyysisillä kivuilla ruumiillisen elämän aikana. Sen tuskat ovat seurausta sen virheistä, toisin sanoen seurausta Jumalan lain rikkomisesta sillä tavoin, että ne muodostavat yhtäaikaaisesti sekä menneisyyden hyvityksen että koetuksen tulevaa varten. Näin ollen ylpeälle voi tulla nöyryyttävä elämä, tyrannille voi tulla orjan elämä, rikkaalle voi tulla puutteesta kärsivän elämä.

Eri kehitystason *Hengille*^[2] on olemassa kullekin sopivat maailmat. Niissä ruumiillinen elämä kohdataan hyvin erilaisissa olosuhteissa. Mitä vähemmän *Henki*^[2] on kehittynyt, sitä raskaampia ja materiaalisempia on ruumiit, joilla se on päällystynyt. Sitä mukaa kun

Henki^[2] puhdistuu, se pääsee maailmoihin, jotka ovat moraalisesti ja fyysisesti korkeammalle kehittyneitä. Maa ei ole kaikista jälkeenjäänein eikä edistynein maailma, mutta se on yksi kaikkein jälkeenjääneimmistä.

Syyllystyneet *Henget*^[2] ovat *ruumiillistuneet*^[17] vähemmän kehittyneisiin maailmoihin, joissa ne hyvittävät virheensä materiaalisen elämän koettelemusten kautta. Nämä maailmat ovat niille todellisia kiirastulia ja niistä poistuminen riippuu niistä itsestään ja niiden moraalisesta kehityksensä eteen tekemästä työstä. Maa on yksi näistä maailmoista.

Koska Jumala on yli kaiken oikeudenmukainen ja hyvä, ei Hän tuomitse luomuksiaan ikuisiin rangaistuksiin³ tilapäisten virheiden vuoksi, vaan Hän tarjoaa luomuksilleen kaiken aikaa keinoja kehittyä ja korjata pahan, jota

---

³ Kääntäjän huomautus: Spiritistisen opin käsitys Jumalasta ei ole vanhanaikainen tuomitseva ja rankaiseva Jumala vaan jokainen kokee synn ja seurauksen lain mukaisesti (hyvien ja huonojen tekojensa seuraukset ja tämä on rangaistus tai palkinto. Kaikki meidän toimintamme on Jumalan lakien alaisuudessa. Jos kärsimme näiden lakien rikkomusten seurauksista, meidän täytyy syyttää itseämme, ja tällä tavalla teemme itsemme tulevaisuutemme onnellisuuden ja onnettomuuden aiheuttajaksi. Ks. Henkien Kirja, 964. Evankeliumi Spiritismin Mukaan V, 4, 5, 6 & 7.

he ovat tehneet. Jumala antaa anteeksi, mutta vaatii katumusta, hyvitystä ja paluuta hyvään sillä tavoin, että rangaistuksen kesto on suhteessa *Hengen*^[2] pahuuden sinnikkyuteen. Seurauksellisesti rangaistus olisi **ikuinen** sille, joka pysyisi ainaisesti pahalla tiellä, mutta heti kun katumuksen valonpilkahdus astuu syyllistyneen sydämeen, Jumala ojentaa armeliaisuutensa hänen päälleen. Rangaistusten ikuisuus täytyy siis ymmärtää suhteellisesti eikä absoluuttisesti.

Ruumiillistuessaan^[17] *Henget*^[2] tuovat mukanaan sen, mitä ovat oppineet aikaisemmissa elämässään. Se on syy siihen, miksi ihmiset tuovat esiin vaistonvaraisesti erityisiä taipumuksia, hyviä tai pahoja mieltymyksiä, jotka näyttävät olevan heille synnynnäisiä.

Luontaiset pahat mieltymykset ovat jäänteitä *Hengen*^[2] epätäydellisyyksistä, joista se ei ole kokonaan luopunut. Ne ovat myös osoituksia *Hengen*^[2] tekemistä virheistä, ja tämä on todellinen **perisynti**. Kussakin elämässä sen tulee puhdistautua joistakin epäpuhtauksista.

Aikaisempien elämien unohtaminen on

siunaus Jumalalta, joka hyvydessään halusi säästää ihmisen usein hyvin raskailtakin muistoilta. Kussakin uudessa elämässä ihminen on sellainen, millaisen hän on itsestään kehittänyt. Se on hänelle uusi lähtöpiste. Hän tuntee nykyiset vikansa ja tietää niiden olevan seurausta sellaisista vioista, joita hänellä on aiemmin ollut. Hän päättelee niistä, mitä pahaa on voinut tehdä, ja se riittää hänelle voidakseen työskennellä itsensä oikaisemiseksi. Jos hänellä oli ennen vanhaan vikoja, joita hänellä ei ole enää, hänen ei pidä enää huolehtia niistä. Hänen nykyisissä epätäydellisyyksissään on hänelle riittävästi huolta.

Jos *sielu*^[5] ei ole ollut olemassa ennen ruumiillista elämää, niin se luotiin samanaikaisesti ruumiin kanssa. Tässä oletuksessa sillä ei voi olla minkäänlaista suhdetta sitä edeltäviin ihmisiin. Sopii kysyä, kuinka Jumala, joka on yli kaiken oikeudenmukainen ja hyvä, voi asettaa *sielun*^[5] vastuuseen ihmiskunnan isän virheestä tahraten sen perisynnillä, jota se ei ole tehnyt. Sanottaessa päinvastoin, että se tuo syntyessään epätäydellisyyksien siemenen aikaisemmista

elämistään ja että se kärsii nykyisessä elämässään menneitten virheittensä seurauksista, annetaan **perisyynille** looginen selitys, jonka kaikki voivat ymmärtää ja myöntää, koska *sielu*^[5] on vastuussa ainoastaan omista teoistaan.

Synnyntäisten moraalisten ja älyllisten kykyjen moninaisuus on todiste siitä, että *sielu*^[5] on elänyt aikaisemmin. Jos se olisi tullut luoduksi samanaikaisesti nykyisen ruumiinsa kanssa, niin ei olisi Jumalan hyvyden mukaista tehdä yksistä kehittyneempiä kuin toisista. Miksi olisi villi-ihmisiä ja sivistyneitä ihmisiä, mieleltään hyviä ja pahoja ihmisiä, tyhmiä ja huippuälykkäitä ihmisiä? Kaikki selittyy kun sanotaan, että toiset ovat eläneet pitempään kuin toiset ja ovat hankkineet enemmän.

Jos nykyinen elämä olisi ainoa ja jos sen pitäisi päättää yksinään *sielun*^[5] tulevaisuudesta ikuisiksi ajoiksi, niin mikä olisi niiden lasten kohtalo, jotka kuolevat jo varhaisessa lapsuudessa? Koska he eivät ole ehtineet tehdä hyvää tai paha, he eivät ansaitse palkitsemisia eivätkä rangaistuksia. Kristuksen sanojen mukaisesti jokainen palkitaan tekojensa

mukaisesti, joten heillä ei ole oikeutta enkeleiden täydelliseen onneen eivätkä he myöskään ansaitse tulla siitä poissuljetuiksi. Kun sanotaan, että he voivat toisessa elämässä toteuttaa sen, mitä eivät kyenneet toteuttamaan lyhennetyssä elämässä, niin poikkeuksia ei enää ole.

Mikä olisi tämän perusteella vajaaälyisten ja mielisairaiden kohtalo? Koska heillä ei ole mitään tietoisuutta hyvästä eikä pahasta, ei heillä ole minkäänlaista vastuuta teoistaan. Olisiko Jumala oikeudenmukainen ja hyvä luotuaan ymmärtämättömiä *sieluja*^[5] uhratakseen heidät palkitsematta kurjaan elämään? Myönnettäköön päinvastoin, että vajaaälyisen tai mielisairaana *sielu*^[5] on *Henki*^[2], joka kärsii rangaistusta sellaisen ruumiin sisällä, joka ei sovellu ajatustensa esittämiseen ja jossa hän on kuin hyvin voimakkaasti sidottu ihminen, eikä siinä ole teille mitään, mikä olisi Jumalan oikeuden vastaista.

Perättäisissä ruumiillisissa elämissä *Henki*^[2], joka luopuu vähä vähältä epäpuhtauksistaan ja kehittyy työnsä kautta, saapuu lopulta ruumiillisten elämiensä päätepisteeseen. Silloin hän kuuluu **puhtaisiin Henkiin**^[2] tai **enkeleihin**

ja nauttii samanaikaisesti Jumalan täydellisestä näkemisestä ja ikuisesta häiriintymättömästä onnesta.

Niin kuin hyvä isä, Jumala ei jättänyt ihmisiä, jotka ovat maan päällä hyvityksessä, oman onnensa nojaan ilman opasta. Ihmisillä on ensinnäkin heitä suojelevat *Henget*^[2] tai suojelusenkelit, jotka valvovat heitä ja ponnistelevat johdattaakseen heidät hyvälle tielle. Lisäksi maan päällä on tärkeää tehtävää tai ts. missiota suorittavia *Henkiä*^[2]. Ne ovat ihmisten keskuuteen silloin tällöin *ruumiillistuneita*^[17] korkeampia *Henkiä*^[2], joiden tehtävänä on valaista tietä teoillansa ja saada ihmiskunta kehittymään. Vaikka Jumala onkin kaivertanut lakinsa omaantuntoon, Hän piti velvollisuutenaan sen ilmaisemista selväsanaisesti. Hän lähetti ihmisille ensin Mooseksen, mutta Mooseksen lait olivat mukautettuja sen aikaisille ihmisille. Mooses puhui ihmisille ainoastaan maallisesta elämästä, rangaistuksista ja palkitsemisista. Kristus tuli sen jälkeen täydentämään Mooseksen lain ylevämmällä opetuksella:

elämien moninaisuudella⁴, hengellisellä elämällä, moraalisilla rangaistuksilla ja palkitsemisilla. Mooses ohjasi ihmisiä pelolla ja Kristus rakkaudella ja *hyväntekeväisyydellä*^[18].

Nykyään paremmin ymmärrettynä *spiritismi*^[11] lisää teoriaan todistusaineiston epäuskoisia varten. Se näyttää toteen tulevaisuuden ilmiselvien tosiasioiden kautta. Se kertoo selvin ilmaisin ja yksiselitteisesti sen, minkä Kristus kertoi vertauskuvoin. Se selittää tuntemattomat tai väärin tulkitut totuudet. Se paljastaa *näkymättömän* tai *Henkien maailman*^[4] olemassaolon ja perehdyttää ihmisen tulevan elämän salaisuuksiin. Se tulee taistelemaan materialismia vastaan, joka on kapinointia Jumalan valtaa vastaan. Se tulee lopulta vakiinnuttamaan ihmisten keskuuteen Kristuksen ilmoittaman *hyväntekeväisyyden*^[18] ja solidaarisuuden valtakunnan. Mooses kynsi, Jeesus kylvi ja *spiritismi*^[11] tuli korjaamaan sadon.

Spiritismi^[11] ei ole mikään uusi valo vaan kirkkaampi valo, koska se tuli esiin kaikissa maailman kolkissa niiden kautta, jotka ovat

---

⁴ Matteuksen evankeliumi, luku XVII, jae 10 ja seuraavat – Johanneksen evankeliumi, luku III, jae 2 ja seuraavat.

jo eläneet. Tehden ilmiselväksi sen, mikä oli epäselvää, *spiritismi*^[1] asettaa lopun väärille tulkinnoille ja sen täytyy koota ihmiset yhden ja saman uskomuksen kannattajaksi, koska ei ole muuta kuin yksi Jumala ja Hänen lakinsa ovat samat kaikille: se lopultakin merkitsee Kristuksen ja profeettojen ennustamaa aikakautta.

Vaikeudet, jotka koettelevat ihmisiä maan päällä, johtuvat ylpeydestä, itsekkyydestä ja kaikista pahoista intohimoista. Heidän paheittensa kontaktin kautta *ihmiset tekevät toisensa onnettomiksi ja rankaisevat toinen toisiaan*. Korvatkoon *hyväntekeväisyys*^[18] ja nöyryys itsekkyyden ja ylpeyden, niin ihmiset eivät enää pyri vahingoittamaan toisiaan. He tulevat kunnioittamaan kaikkien oikeuksia ja tekevät keskuudessaan yksimielisyyden ja oikeudenmukaisuuden vallitsevaksi.

Mutta kuinka tuhota itsekkyyys ja ylpeys, jotka näyttävät niin luontaisilta ihmissydämässä? Itsekkyyys ja ylpeys ovat ihmissydämässä, koska ihmiset ovat *Henkiä*^[2], jotka ovat seuranneet alusta lähtien huonoa tietä ja jotka ovat tulleet karkotetuiksi maahan

rangaistukseksi näistä samoista paheista. Se on ihmisten perisynti, josta monet eivät ole luopuneet. *Spiritism*^[1] kautta Jumala tulee tekemään viimeisen vetoituksen Kristuksen opettaman rakkauden ja *hyväntekevyyden*^[18] lain harjoittamiseksi.

Koska maa on saavuttanut ajan, jolloin sen on merkitty tulevan onnen ja rauhan asuinpaikaksi, Jumala ei halua, että pahantahtoiset, *ruumiillistuneet*^[17] *Henget*^[2] jatkavat eripuraisuuden aiheuttamista hyvien *Henkien*^[2] kustannuksella. Sen vuoksi niiden täytyy poistua. Ne menevät hyvittämään paatuneisuutensa vähemmän kehittyneisiin maailmoihin, joissa ne työskentelevät uudestaan kehityksensä eteen monissa ruumiillisissa elämissä, jotka ovat vielä onnettomampia ja raskaampia kuin maan päällä.

Ne tulevat muodostamaan näissä maailmoissa uuden valistuneemman rodun, jonka tehtävänä tulee olemaan kehityksen tuominen niitä asuttaville jälkeenjääneille olennoille hankkimansa tietämyksen avulla. Ne tulevat poistumaan parempaan maailmaan

vasta sitten, kun ovat sen ansainneet ja niin edelleen, kunnes ovat saavuttaneet täydellisen puhtauden. Jos maa oli niille kiirastuli, niin nämä maailmat tulevat olemaan niille helvetti mutta helvetti, jossa on aina toivoa.

Sillä aikaa kun syylistynyt sukupolvi tulee häviämään nopeasti, nousee esiin uusi sukupolvi, jonka uskomukset tulevat perustumaan **kristilliseen spiritismiin**^[1]. Me avustamme tapahtuvaa muutosta, joka on moraalisen uudistumisen alkusoitto, jonka tulemisen *spiritismi*^[1] osoittaa.

HENKIEN OPETUKSESTA POIMITTUJA ELÄMÄNOHJEITA

Spiritism^[1] olennainen päämäärä on ihmisten kehittäminen. Siitä ei pidä hakea muuta kuin sellaista, joka voi auttaa ihmisen moraalista ja älyllistä kehitystä.

Todellinen *spiritistisen opin*^[1] omaksunut henkilö ei ole se, joka uskoo *Henkien*^[2] ilmaisuihin vaan se, joka käyttää hyväkseen *Henkien*^[2] antamia opetuksia. Siihen uskomisesta ei ole mitään hyötyä, jollei usko saa ottamaan askelta eteenpäin kehitystaipaleella ja muuttumaan paremmaksi lähimmäistään kohtaan.

Itsekkyys, ylpeys, turhamaisuus, kunnianhimo, ahneus, viha, kateus, mustasukkaisuus ja panettelu

ovat kuin myrkkukasveja *sielulle*^[5]. Niiden oraita on kitkettävä päivittäin, ja niiden vastamyrkkyy on **hyväntekeväisyys**^[18] ja **nöyryys**.

Usko *spiritismiin*^[1] on hyödyllinen ainoastaan sille, josta voidaan sanoa: hän on tänään parempi kuin eilen.

Ihmisen väliaikaiseen omaisuuteen liittämä tärkeys on käänteinen suhteessa hänen uskoonsa (kuolemanjälkeiseen) *Hengen*^[2] elämään. Hänen epäilynsä tulevaisuuden suhteen ajavat häntä etsimään onneaan tästä maailmasta intohimojaan tyydyttämällä, vaikka se tapahtuisi hänen lähimmäistensä kustannuksella.

Maanpäälliset murheet ovat *sielun*^[5] lääkkeitä. Ne pelastavat *sielun*^[5] tulevaisuuden, kuten kivulias leikkaus pelastaa sairastuneen ihmisen palauttaen hänen terveytensä. Sen vuoksi Kristus sanoi: ”Autuaita ovat murheelliset, sillä he saavat lohdutuksen.”

Kärsimyksissänne katsokaa aina alapuolellenne, älkää yläpuolellenne. Ajatelkaa niitä, jotka kärsivät enemmän kuin te.

Epätoivo on luonnollista niiden keskuudessa, jotka uskovat, että kaikki loppuu ruumiin kuollessa.

Niiden keskuudessa on järjettömyyttä uskoa tulevaisuuteen.

Maan päällä ihminen on useimmiten itse oman epäonnensa aiheuttaja. Palatkoon hän vastoinikäymistensä alkulähteelle ja hän tulee näkemään, että suurin osa epäonnesta on seurausta hänen omasta varomattomuudestaan, ylpeydestään ja ahneudestaan ja siten seurausta hänen rikkomuksestaan Jumalan lakeja kohtaan.

Rukous on yksi palvonnan muoto. Jumalan rukoileminen on Hänen ajattelemistaan, Häneen lähestymistä ja asettumista kommunikaatioon Hänen kanssaan.

Hartaasti ja luottavaisesti rukoileva on vahvempi pahan houkutuksia vastaan, ja Jumala lähettää hyviä *Henkiä*^[2] auttamaan häntä. Rukous on avunpyyntö, josta ei koskaan kieltäydytä, jos pyyntö on vilpittömästi esitetty.

Oleellista ei ole rukoilla paljon vaan hyvin. Tietyt ihmiset kuvittelevat, että meriitti on rukouksen pituudessa ja sulkevat silmänsä omilta vioiltaan. Rukous on heille toimi, ajankulua, mutta ei itsensä opiskelua.

Se, joka pyytää Jumalalta anteeksi virheitään, ei tule saamaan anteeksiantoa muuten kuin muuttamalla käytöstään. Hyvät teot ovat parhaita rukouksia, sillä teot merkitsevät enemmän kuin sanat.

Kaikki hyvät *Henget*^[2] suosittelevat rukoilua. Tämän lisäksi kaikki epätäydelliset *Henget*^[2] pyytävät rukousta lieventämään kärsimyksiään.

Rukous (kärsivien *Henkien*^[2] puolesta) ei voi muuttaa Kaitselmuksen määräyksiä. Mutta nähdessään, että niistä välitetään, kärsivät *Henget*^[2] eivät enää tunne itseänsä kovin hylätyiksi tai onnettomiksi. Rukous rohkaisee niitä, se kiihdyttää niissä halun nostattaa itseään katumuksen ja hyvityksen kautta ja se voi kääntää ne pois pahoista ajatuksista. Tässä suhteessa se ei ainoastaan voi helpottaa vaan voi myös lyhentää niiden kärsimyksiä.

Jokainen voi rukoilla vakaumuksiensa mukaisesti ja tavalla, jonka uskoo olevan sopivin, sillä muodolla ei ole mitään väliä vaan ajatuksella. Olennaista on vilpittömyys ja aikomuksen puhtaus. Hyvä ajatus merkitsee enemmän kuin lukuisat sanat, jotka ovat kuin

myllyn jauhannan ääniä ja joissa sydän ei ole ollenkaan mukana.

Jumala teki ihmisistä voimakkaita ja vaikutusvaltaisia, jotta he olisivat heikkojen tukijoita. Voimakas ihminen, joka sortaa heikkoa, on Jumalan tuomitsema⁵. Hän yleensä saa siitä rangaistuksensa jo nykyisen elämänsä aikana, mutta hän voi silti tulla rangaistuksi vielä tulevaisuudessakin.

Omaisuus on talletus, jonka haltijalla on siihen ainoastaan käyttöoikeus, **koska hän ei vie sitä mukanaan hautaan** ja hän joutuu tekemään ankaraa tiliä sen käytöstä.

Rikkaus on vaarallisempi koetus kuin kurjuus, koska se houkuttaa väärinkäyttöihin ja liiallisuuksiin ja koska on vaikeampaa olla kohtuullinen kuin kohtaloonsa tyytynyt.

Kunnianhimoista, joka saavuttaa voiton, ja rikasta, joka hekumoi materiaalisilla nautinnoilla, pitää ennemminkin sääliä kuin kadehtia, sillä on

---

⁵ Kääntäjän huomautus: Ilmaisu poikkeaa nykyranskan mukaisesti käännöksestä. Alkuperäisteoksen verbi *maudire* (kirota) tarkoitti teoksen kirjoittamisen aikana: *condamner* (tuomita), *réprouver* (paheksua), *abandonner* (hyljätä). Lähde: Dictionnaire de l'Académie française, 6. painos (1832-35).

otettava huomioon seuraukset. Ne, jotka ovat jättäneet ruumiillisen elämänsä, ovat kertoneet kohtalostaan, ja näiden kauheiden esimerkkien kautta *spiritismi*^[11] näyttää toteen nämä Kristuksen sanat: “Jokainen, joka itsensä ylentää, alennetaan, ja joka itsensä alentaa, se ylenetään.”

Hyväntekeväisyys^[18] on Kristuksen ylin laki: “Rakastakaa toisianne niin kuin veljiänne; rakastakaa lähimmäistänne niin kuin itseänne; antakaa anteeksi vihollisillenne; älkää tehkö muille sitä, mitä ette haluaisi itsellenne tehtävän.” Kaikki tämä voidaan tiivistää yhteen sanaan: **hyväntekeväisyys**^[18].

Hyväntekeväisyys^[18] ei ole vain almujen antamista, sillä on olemassa *hyväntekeväisyyttä*^[18] ajatuksissa, sanoissa ja teoissa. Se, joka on hyväntekevä ajatuksissaan, on armahtavainen lähimmäisensä virheille; hyväntekevä sanoissaan ei sano mitään, mikä voisi vahingoittaa lähimmäistä; hyväntekevä teoissaan auttaa lähimmäistään omien voimiensa rajoissa.

Köyhä, joka jakaa leipänsä itseään köyhemmän kanssa, on hyväntekevämpi ja ansioituneempi Jumalan edessä kuin se, joka

mitään puutetta kärsimättä antaa siitä osasta, joka hänelle on tarpeetonta ja ylimääräistä.

Jokaiselta, joka lietsoo pahantuulisuutta, vihaa, kateutta ja kaunaa lähimmäistään kohtaan, puuttuu *hyväntekeväisyyttä*^[18]. Jos hän sanoo olevansa kristitty, hän valehtelee ja loukkaa Jumalaa.

Ihmiset kaikista kasteista, uskonsuuntauksista ja roduista, olette kaikki veljiä, sillä Jumala kutsuu teitä kaikkia luokseen. Ojentakaa auttava kätenne toisillenne, mikä sitten onkaan tapanne palvoa Häntä, älkääkään asettako toisianne pannaan, sillä se on rikkomus Kristuksen julistamaa *hyväntekeväisyyden*^[18] lakia vastaan.

Itsekkyuden kanssa ihmiset kamppailevat jatkuvasti, mutta *hyväntekeväisyyden*^[18] kanssa he tulevat olemaan rauhassa. Muodostaessaan perustan ihmisten instituutioille *hyväntekeväisyys*^[18] voi näin ollen yksin varmistaa ihmisten onnellisuuden tässä maailmassa. Kristuksen sanojen mukaan ainoastaan *hyväntekeväisyys*^[18] voi varmistaa myös heidän tulevan onnellisuutensa, sillä se pitää sisällään

epäsuorasti kaikki hyveet, jotka voivat johtaa ihmisiä täydellisyyteen. Todellisen Kristuksen opettaman ja harjoittaman *hyväntekeväisyyden*^[18] kanssa ei ole enää itsekkyyttä, ylpeyttä, vihaa, kateellisuutta, panettelua; ei enää hillitöntä kiintymystä tämän maailman omaisuuksiin. Tämän vuoksi ***kristillisellä spiritismillä***^[11] on elämänohjeenaan: ILMAN HYVÄNTEKEVÄISYYTTÄ EI OLE PELASTUSTA.

Epäuskoiset! Voitte nauraa *Hengille*^[21], pilkata niitä, jotka uskovat niiden ilmaisiin. Naurakaa siis, jos uskallatte, tälle elämänohjeelle, jonka *Henget*^[21] juuri opettivat ja joka on teidän oma suojanne, sillä jos *hyväntekeväisyys*^[18] häviäisi maan päältä, ihmiset raatelisivat toisiaan ja te voisitte olla ensimmäisiä uhreja. Se ajankohta ei ole kaukana, jolloin *Henkien*^[21] nimissä avoimesti julistettu elämänohje - ILMAN HYVÄNTEKEVÄISYYTTÄ EI OLE PELASTUSTA – tulee olemaan turvallisuuden vakuus ja luottamuksen tunnusmerkki kaikille niille, jotka kantavat sitä kaiverrettuna sydämeensä.

Eräs *Henki*^[21] mainitsi: ”He pilkkasivat *pyörivien pöytien*^[8] ilmiötä, he eivät kuitenkaan tule

koskaan pilkkaamaan filosofiaa ja moraalia, jotka siitä seurasivat.” Itse asiassa olemme nykyään jo edenneet pitkälle ainoastaan muutamassa vuodessa näistä ensimmäisistä ilmiöistä, jotka palvelivat hetken ajanvietteenä joutilaille ja uteliaille. Te sanotte, että tämä moraalii on vanhanaikainen: ”*Hengillä*^[2] pitäisi olla tarpeeksi ymmärrystä antaa meille jotain uutta.” (Tämä on useamman kriitikon ”henkevä” ilmaisu.) Aina parempi, jos se on vanhanaikainen! Se näyttää toteen, että se on ollut kaikkina aikoina ja ihmiset ovat ainoastaan syyllistyneempiä, koska eivät ole sitä harjoittaneet, sillä aitoja totuuksia ovat ainoastaan ne, jotka ovat ikuisia. *Spiritismi*^[1] tulee muistuttamaan ihmisiä siitä, ei yhden ihmisen tekemänä erillisenä paljastuksena vaan juuri *Henkien*^[2] kautta, jotka viimeisen pasuunan lailla tulevat huutamaan teille: ”Uskokaa, että teidän kuolleiksi kutsumanne ovat elävämpiä kuin te, sillä he näkevät sen, mitä te ette näe ja he kuulevat sen, mitä te ette kuule. Tulette tunnistamaan teille puhuvista sukulaisianne, ystäviänne ja kaikkia niitä, jotka olivat teille rakkaita maan päällä ja jotka uskoitte menettäneenne peruuttamattomasti.

Onnettomia ovat ne, jotka uskovat kaiken loppuvan ruumiin kuolemaan, sillä he tulevat ankarasti pettymään. Onnettomia ovat ne, joilta tulee puuttumaan *hyväntekeväisyyttä*^[18], sillä he tulevat kärsimään sen, mitä ovat saaneet toiset kärsimään! Kuulkaa niiden ääntä, jotka kärsivät ja jotka tulevat sanomaan teille: ”Kärsimme, koska emme tunnistanee Jumalan valtaa ja koska epäilimme Hänen ääretöntä armeliaisuuttaan. Kärsimme ylpeydestämme, itsekkyydestämme, saituudestamme ja kaikista pahoista intohimoistamme, joita emme osanneet hillitä. Kärsimme kaikesta pahasta, mitä teimme lähimmäisillemme, koska unohdimme *hyväntekeväisyyden*^[18].”

Epäuskoiset! Sanokaa, onko tällaisia asioita opettava oppi naurun arvoinen ja onko se hyvä vai paha! Ainoastaan yhteiskunnallisen järjestyksen näkökulmasta katsoen sanokaa, olisivatko sitä harjoittavat ihmiset onnellisempia vai onnettomampia, parempia vai huonompia!

ALLAN KARDEC

Hippolyte Léon Denizard Rivail syntyi Lyonissa, Ranskassa, 1804. Hän sai koulutuksensa yhdessä tuon ajan merkittävimmistä oppilaitoksessa - maineikkaassa Johann Heinrich Pestalozzin Instituutissa, Sveitissä. Siellä hän hankki monikulttuurisen, avoimen ajattelutavan ja oppi kokeellisen menetelmän soveltamisen tutkimuksiinsa. Hän oli arvostettu opettaja, useiden kirjojen kirjoittaja sekä arvossapidettyjen yhteisöjen jäsen. Hänellä oli merkittävä vaikutus Ranskan ja Saksan opetusjärjestelmän uudistamisessa.

1800-luvun puolivälissä hän kohtasi selittämättömän ilmiön ja ymmärtäen kyseisen

asian tärkeyden hän aloitti sen perinpohjaisen tutkimisen soveltaen kokeellista menetelmää. Hän ei koskaan laatinut ennalta omaksuttuja teorioita vaan observoi, vertaili ja teki johtopäätökset etsien aina syytä ja logiikkaa havaituille tosiasioille. Hän laati ennalta valmistettuja, systemaattisesti esitettyjä kysymyssarjoja, kirjasi saamansa vastaukset ja havaintonsa ja järjesteli saamansa tiedot systemaattisesti. Tästä syystä häntä kutsutaankin spiritistisen opin koontajaksi. Kun hänen tutkimuksensa käsittivät kokonaisen opin mittasuhteet, hän päätti julkaista Henkien Kirjan 18. huhtikuuta 1857, jolloin hän otti käyttöön Allan Kardecin kirjailijanimen. Myöhemmin Allan Kardec julkaisi Henkien Kirjan eri osaluueita yksityiskohtaisemmin käsittelevät teokset: Meedioiden Kirja, Evankeliumi Spiritismin Mukaan, Taivas ja Helvetti ja Genesis. Lisäksi hän julkaisi kuukausittain ilmestyvää La Revue Sprite lehteä sekä kaksi lyhyttä tutkielmaa: Mitä on spiritismi? ja Spiritismi lyhyesti. Tämä uhrauksellisen työn tuloksena saatu kirjallinen materiaali on tuottanut ja tuottaa kasvavasti helpotusta miljoonille ihmisille ympäri maailmaa.

